

עין משפט
גד מצוה

א נמי פ"ה מה' מלכס הלכה ט':

בו ב ג ד מיי פ"ט מה' גירושין הל' ט וף סמג עשין ט טוש"ע אה"ע סי' קמד סעיף ו:
בו ה (מ"י שם הל' יא) טוש"ע שם סעיף ב:
בח ו מ"י שם טוש"ע שם סעיף ג:
כט ד ה מ"י שם הלכה טוש"ע שם סעיף ה:
ק ט מ"י שם הל' יא טוש"ע שם סעיף ג:

‏← **מוסף רש"י** →‏‏

 הובא בסוף התסכת

‏← **פסקי רי"ד** →‏‏

אנטיפרס לעונתאי היא מסופקת ספק שהיא נחשבת מאריך יהודה ספק אם היא נחשבת מאריך הגליל ותרי תנאי קאמר לה כשהיה הולך מיהודה לגליל הנהגה עמה אי מטבא לגליל לאלתר ליהוי גיטא אי משתהינא הכא ביהודה תלתין יומין ולא אתניא (לאלתר) נמי ליהוי גיטא ואע"ג דלא מטבא לגליל הוה האיש וגיטא כל ארץ יהודה והגיע לאנטיפרס שהיא עומדת בסוף יהודה סמוך לגליל וחזר לביתו קודם ל' בטל היה הגט והא לא לגליל אויל ולא אשתהויי אישתתי תלתין יומין ביהודה ובטל תנאו עששה בנתינה זו כשנתן על לאשתו על תנאי זה ואע"פ שאח"כ הולך בגליל או שהיה ביהודה ל' יום אינו גט שכבר בטלה נתינה הראשונה אבל אם נטולו ממנה וחזרו ונתנו לה פסם שניה יכול לגרש בו להתנות מה שרוצה דקדיל' גט שבטלו חזור ומגרש בו. ואם היה הולך מגליל ליהודה והתנה עמה אלו שני התנאים דלא מטבא ליהודה לאשתתי תלתין יומין גיטא ואי משתהינא הכא בגליל תלתין יומין ולא אתניא (לאלתר) ליהוי גיטא ואע"ג דלא מטבא ליהודה והיה מהלך כל ארץ הגליל והגיע לכפר עונתאי שצומרת בראש הגליל וחזר לביתו קודם ל' יום בטל התנאי דהא לא ליהודה אול ולא אשתהויי אשתתי תלתין יומין בגליל ואם יצא חרץ מכפר עונתאי והגיע לדרך שבין עונתאי לאנטיפרס שהיא מסופקת מאיזו נחשבת היא מגורשת ואינה מגורשת ואם מר חולצת ולא מתיבמת וכן אם היה הולך מאי' למדינת הים והתנה לה אלו שני התנאים והגיע לעכו שהיא בקצה אי' עומדת ולא שהה שם ל' יום וחזר בטל התנאי דלא למדינת הים אול ולא אשתהויי אשתתי תלתין יומין גיטא וכן הוא אל עבר. פי' היה הולך ובא קתני וכיון שלא עבר מכנגד עיניה ל' יום רצופים למה יזיה הגט

תניא כוותיה דרבי יוחנן. מייתי ראיא מדקאמר ולגט ישן אין חוששין משמע דאס נתיחד עמה לא הוי אלא גט ישן אכל לרב הונא^א אס נתיחד עמה בטל הגט לגמרי^ב: **וְנִיחָוֹשׁ שְׂמָא פִּיִּים**. מפורש לעיל (דף יח: ד"ה שמה): **וְלֹא** להוכיח מכאן דאין הלכה כרבי יוסי אע"ג דרב פסק כוותיה(י) משום דרבי יוחנן קאמר הכא לא הודו לו כל סיעתו ורב ור' יוחנן הלכה כרבי יוחנן דהא ר' יוחנן גופיה יכול לסבור כרבי יוסי או שמה דוקא הכא דבעל פה לא סבר כרבי יוסי: **דְּהָא אַקִּיִּים אִיָּה תְּנַאיָה**. וא"ת לאלתר מה יש לחוש דהא ודאי יתקיים התנאי דכיון דמת לא ישוב עוד לביתו וי"ל דאיכא למיגזר אטו לא מת כי אין העולם יודעין שמת ויתממו על שמתינן לינשא אכל לאחר שנים עשר חדש הכל יודעין שנתיקיים התנאי: **הַבֶּל מוּדִים לְבַשְׁתָּצָא לְבִי נַפְקָא קַאמֵר**. ולרבי יוסי גט ואינו גט כדאמר לעיל (עב): כדאמר מיתה: לאמר

ה"ז גיטך כל זמן שאעבור וכו': והא לא עבר אמר רב הונא מאי פניך תשמיש ואמאי קרי ליה פניך^א לישנא^ב *מעליא נקט ורבי יוחנן אמר לעולם פניך ממש מי קתני הרי זו מגורשת ה"ז גט קתני דלא הוי גט ישן וכלכי מלוו תלתין יומי הוי גיטא תניא כוותיה דר' יוחנן^א ה"ז גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלשים יום והיה הולך ובא הולך ובא הואיל ולא נתייחד עמה ה"ז גט וילגמ' ישן אין חוששין שהרי לא נתייחד עמה וליחוש שמא פיים אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמ' דרב^א באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי איכא דמתני לה אמתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גט וליחוש שמא פיים אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי מאן דמתני לה אמתני' כל שכן אברייאא מאן דמתני לה אברייאא אבל אמתני' י'הא לא אתא: **בַּתְּנִי**^א ה"ז גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש אינו גט^א ה"ז גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גט ואם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו ותנו גט לאשתי כתבו גט בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט^א כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש כתבו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט רבי יוסי אומר כזה גט יכתבו לאחר י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש ומת אם הגט קודם למיתה ה"ז גט ואם מיתה קדמה לגט אינו גט ואם אין ידוע זו היא שאמרו מגורשת ואינה מגורשת: **גַּבְי' תְּנַא רְבוּתִינוּ** התיירו לינשא מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בי דינא דשרו מישחא סברי לה כרבי יוסי^א דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו א"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן^א ר' יהודה נשיאה בנו של ר'ג בר רבי הורה ולא הודו לו כל^א סיעתו ואמרי לה כל^א שענתו א"ל ר' אלעזר לההוא סבא כי שריתוה לאלתר שריתוה או לאחר שנים עשר חדש שריתוה לאלתר שריתוה דהא לא אתי או דלמא לאחר י"ב חדש שריתוה דהא איקיים ליה תנאו^א ותיבעי ליה מתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש הרי זה גט לאלתר הוי דהא לא אתי או דלמא לאחר י"ב חדש דהא איקיים ליה תנאיה^א אין הכי נמי ומשום דהוה בההוא מעשה^א אמר אביי הכל מודים היכא דאמר לכשתצא חמה מגרתיקה לבי

יהא גט והרי מת בתוך הזמן וזריכה ליצס: **גַּבְי' הַסִּירוּ לַיֵּשָׁא**. דאף על גז דלא אמר מעכשיו כמאן דאמר מעכשיו נקטו והלכך אע"פ שהיה הולך ובא הואיל ולא נתיחד עמה הרי גט: ור' יוחנן אמר לעולם פניך ממש ומי קתני הרי זו מגורשת ה"ז גט קתני דלא הוי גט ישן ולכי מלוו תלתין יומין הוי גיטא. פי' לעולם פניך קאמר ממש שכל זמן שלא נעלם מעיניה ל' יום אינו גט ומאי דקשה לך והא לא עבר והכי נתי' הרי זה גט לא קתני הרי זה גט להיותה מגורשת אלא הכי קתני הרי זה גט כשר דלכי מלוו תלתין יומין ונעלם ממנה ל' יום מגורשת היא ולא אמרי' כיון שהיה הולך ובא נתיחד לגט ישן אלא כיון שלא נתיחד עמה אין לחוש לגט ישן. תניא כותיה דר' יוחנן הרי זה גיטך כל זמן שאעבור מכנגד פניך ל' יום והיה הולך ובא הולך ובא הואיל ולא נתיחד עמה הרי זה גט ולאחר לא תנשא עד ל' יום ולגט ישן אין חוששין שהרי לא נתיחד עמה פי' הרי זה גט כשר שאם ישלים ל' יום ולא באה היא מגורשת ונשאת לאחר ולא חיישינן לגט ישן שהרי לא נתיחד עמה. ופי' המורה גט ישן כל שנתיחד עמה בין כתיבה לנתינה ופסלוהו רבנן שמא יאמרו גיטה קודם לבנה לקמן בפרק הוורק וקשה לי בהאי פירושא חדא בגט ישן

עו:

תניא כוותיה דרבי יוחנן. מייתי ראיא מדקאמר ולגט ישן אין חוששין משמע דאס נתיחד עמה לא הוי אלא גט ישן אכל לרב הונא^א אס נתיחד עמה בטל הגט לגמרי^ב: **וְנִיחָוֹשׁ שְׂמָא פִּיִּים**. מפורש לעיל (דף יח: ד"ה שמה): **וְלֹא** להוכיח מכאן דאין הלכה כרבי יוסי אע"ג דרב פסק כוותיה(י) משום דרבי יוחנן קאמר הכא לא הודו לו כל סיעתו ורב ור' יוחנן הלכה כרבי יוחנן דהא ר' יוחנן גופיה יכול לסבור כרבי יוסי או שמה דוקא הכא דבעל פה לא סבר כרבי יוסי: **דְּהָא אַקִּיִּים אִיָּה תְּנַאיָה**. וא"ת לאלתר מה יש לחוש דהא ודאי יתקיים התנאי דכיון דמת לא ישוב עוד לביתו וי"ל דאיכא למיגזר אטו לא מת כי אין העולם יודעין שמת ויתממו על שמתינן לינשא אכל לאחר שנים עשר חדש הכל יודעין שנתיקיים התנאי: **הַבֶּל מוּדִים לְבַשְׁתָּצָא לְבִי נַפְקָא קַאמֵר**. ולרבי יוסי גט ואינו גט כדאמר לעיל (עב): כדאמר מיתה: לאמר

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

ואינה מגורשת. לינשא בגט זה ספק במהלך הראשון הואיל ועבר אנטיפרס הוה ליה ספק יהודה"י ספק גליל ובטל שהרי חזר בתוך שלשים או שמא ספק יהודה הוה ולא בטל תנאו ונתקיים במהלך השני והוי גט: **אמר אביי**. מתני' נמי אית לה דלנטיפרס ביהודה ובגון

דאמר לה תרי תנאי: **אי מטינא לגליל לאלתר ליהוי גיטא**. ואפי' לא משתהינא: **ואי משתהינא כדורחא תלסין יומין ולא אסינא ליהוי גיטא**. ואפי' לא מטינא לגליל הלכך הגיע לאנטיפרס וחזר לאלתר תנאו בטל ואין כאן עוד לקיימו שהרי לא לגליל צא ולא נשמהה ואפי' קיימו לאחר זמן הרי לא התנה אלא על מהלך הראשון וכשהזכיר גליל לא הזכיר למנות השלשים משם והלאה אלא שיהא מיד גט כשיגיע שם והרי לא הגיע וגם לא נשמהה והכי משמע מתני' הרי זה גיטך אס לא צאתי מכאן ועד שלשים יום מיום שאצא מכאן והיה הולך מיהודה לגליל ותלה הגט גם בצדיאמו לגליל: **(למימרא דענו במדינא הים קיימא**. אמאי דהוה סלקא דעמין מעיקרא קאי ולאו אמירואל דאביי: **כי הוו מיפטרי רבנן מסדדי**. בני מדינת הים שזו הולכין ללמוד תורה צלחק ישראל כשחוזרים לבתיהם היו חציריהם בני ארץ ישראל מלוים אותן עד עכו ומשם נפטרים מהם: **שאסור**. לבני ארץ ישראל לנאח לחוזה לארץ: **והא לא עבר**. שלשים יום רזופין: **תשמיש**. והרי שלשים יום רזופים בלא תשמיש כדקמיה הואיל ולא נתיחד עמה: **לינשא מעליא**. פנים של מטה: **הרי זה גט קסני**. דאין הגט נפסל משום גט ישן הואיל ולא נתיחד עמה ולכי מקיים תנאיה ליהוי גיטא: **גט ישן**. כל שנתיחד עמה צין כמביה למתינה ופסלוהו רבנן משום שמא יאלמרו גיטה קודם לבנה לקמן כהורק (דף עט:): **שמא פיים**. כשהיה צא אכלה פיים קטטה שצביהם ונתיחד עמה ולאחר זמן אחי צעל מערער ואמר פייסתי: **כאומר**. צעטת התנאי על מנת כן איני מוסר לה שמהא נאמנת עלי כמאה עדים כל זמן צרישא נאמנת עלי כ"ס כצרישא שהיה הולך וצא: **אכל אמתני'**. דמת צא חייש' שמא פיים אי לאו דלמתי צרישא נאמנת עלי כ"ס כצרישא

שזיה הולך וצא: **אכל אמתני'**. דמת צתוך י"צ חדש ולא ראינו שצא צעיר משיא' לא חיישינן שמא פיים ואפי' לא הימנה עליה מעיקרא הוי גט דהא לא אחא: **בַּתְּנִי' אינו גט**. דכיון דלא אמר מעכשיו משמע לאחר י"צ חדש אמר מעכשיו כמאן דאמר מעכשיו דמיא דמסתמא כול גדול מזה ואפילו עבר מכנגד פניה ל' יום לאחר מיכן אינה מגורשת בנתינה הראשונה עששה כיון שיש יחוד אחריה וצריך ליטול הגט מידה ולחזור וליתנו לו ולהתנות עמה פעם אחרת שאע"פ שבטלו אם רוצה לחזור ולגרש בו יכול לגרש בו. וניחוש שמא פיים. פי' אמאי לא ולגט ישן אין חוששין נתיחש שמא שנתנה בא אצילה פיים קטטה שביניהם ונתיחד עמה ולאחר זמן אחי בעל ומעצרי ואומר פייסתי. אמר רב בר כהנא הני אמר אבא משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. פי' בשעת התנאי אמר ע"מ כן אני מוסר לה שתהא נאמנת עלי כמאה עדים כל זמן שתאמר שלא באתי ונתיחדתי עמה: ואיכא דמתני להא אמתני' מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש הרי זה גט וניחוש שמא פיים אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. מאן דמתני לה אמתני' כ"ש אברייאא ומאן דמתני

מסורת הש"ס

א) נמי תוס' לעיל ב. ד"ה ואסקלון.
ב) קדושין לא: א. נפסחים ג. וש"נ.
ד) [תוספתא פ"ה].
ה) ולא תינשא לאחר עד שיעבור לו יום ס"א מיד וכה' בתוספתא.
ו) [לעיל עט: עב: ע"ז.
ז) [לעיל עב: ע"ז.
ח) כמכות ב: (ח' כמכות ב:).
ט) מ"ד:
כ. ה) [לעיל עב:].
י) ע"ז.
ל. [תוספתא פ"ה לעיל עב: כמכות ב:].
יא) [לעיל עב: ע"ז.
יב) [ע"ז.
יג) [ע"ז.
יד) נ"פ' כל הסכמים שנחנאו שם בלחזה השעה. ערוך ערך טע' כ"ג, טו) פ"א א"ל.
טו) [ע"ז.
יז) [ע"ז.
יח) [לעיל עב: ע"ז.
יט) [ע"ז.
כ) מוחק ספק יהודה, יח) [לעיל עב: ע"ז.
קלו].

‏← **גליון הש"ס** →‏‏

גב' לינשא סעליא נקב. עין יומא ע"ה. כמכות דף יג. ודף סה: פסחים דף ג. ולקמן דף פ"ב:

‏← **מוסף תוספות** →‏‏

א. דמפרש פניך תשמיש וקתני לכתחלה האיל ולא נתייחד עמה הרי זה גט, מוס' ה"ל"ט.
ב. דכיון דנתייחד עמה ודאי בא עליה ובטל הגט. מוס' ה"ל"ט.

‏← **פסקי רי"ד (המשך)** →‏‏

בדקאמרי' אם נתגרשה בו תלשן לכתחלה דאין בו שום איסור שבעולם וגורשה מגורה היא ולא אמרי' שלא תתגרש בו לכתחלה (אלא) מפני לצו הולד ואי' אמאי מקש' וניחוש שמא פיים ואפילו אם פיים ובא עליה כיון שמוותר להנשא בו לכתחלה מאי איכפת לן וחו בגט ישן דהתם היחוד הוא קודם הנתינה והלכך הוא שטר שהוטב בא ועוקר כל הקידושין שהיו לפניו אבל הכא היחוד הוא לאחר נתינת גיטא וי"ל קדשה בביאה וצריכה גט אחר הלכך ג"ל לפרש בגט ישן דהכא חמור מגט ישן דהתם דהתם אמרי' אם נתגרשה בו תנשא לכתחלה אבל הכא אם נתיחד עמה לאחר שנתנו לה הגט בטל שמא אמר לה הרי זה גיטך מעכשיו כל זמן שאעבור מכנגד פניך ל' יום שאינו יכול לביטלו בנתיני' אלא כל זמן שיעבור הגט קונה למפרע אבל היחוד שנתיחד עמה מבטל הגט דחיישין שבאב עליה וקדשה בביאה והגט לא עקר אלא קידושיהם הראשונים וצריכה גט אחר לביאה זו ואם לא אמר לה מעכשיו אלא כל זמן שאעבור שאין הגט מתקיים אלא לכשיעבור ולא למפרע ועד אז היא אשת איש מגורה שאין לומר קדשה בהווא יחוד מ"מ י"ל שבטל הגט באתה ביאה עששה שהרי כן שלא